

Ros Hasana

*Az óvodai gumikerék üreges
belsejében félig megállt a víz.
Úszkál benne néhány pöndörödött
levél és egy lepattogzott műanyag
homokozó öntőforma, a néma
kék hal. Fejbőrszag. Karamellás kipárolgás
a pórusokon. A mini vécészeszék
liliputi öblében haj és vatta, eltömíti
az érzékeket. Szerelmes vagyok
az óvónőbe, akit gyűlölök. Minden
tisztátalan, mint sófárfújás előtt
a zsírtól megtisztítatlan ajak.
Akármennyire emelem föl a szívem,
elhájasodik. Új év előtt
a semmibe hullik, álomtalan
alvásba a szem, hogy megfényesedjen
a hely, ahol élünk. Ettől lesz ároaház.*

Engesztelés napja

*A fenyőfa törzsén végigmászó
hangyák csikja műtéti vágás, örökmozgó,
összevarrhatatlan. Apró bűnök
láncából épülő émely. A kéregvájaton
megjelenik egyetlen gyantacsepp.
Nem tudok megbánni semmit.
Elég, ha a szemedre gondolok, és
minduntalan a saját szememet bámulom
egy tükör foncsorán, a gyantacsepp
vas-amalgám fénytörésében.*